

El carrer d'en Miquel Blay

64

El d'en Miquel Blay és un dels tres carrers que comuniquen la Gran Via amb Bonastruc de Porta. Aquests tres carrers són el dels Artillers, el d'en Miquel Blay i el del 20 de juny. Tots tres tenen la característica de tenir edificis fets per la família d'arquitectes Bosch a les cantonades, a més d'altres edificis d'interès arquitectònic.

Al carrer dels Artillers, cantonada amb la Gran Via, hi ha, com vam comentar en el seu moment, l'edifici Ultònia, obra del 1941 d'Ignasi Bosch i Reigt. Al seu costat, més cap a la plaça de la Independència, hi ha l'edifici de la companyia d'assegurances «Aurora-Polar», obra del 1976 de Jordi Bosch i Genover —fill de Bosch i Reigt— conjuntament amb Joan Tarrús. A la cantonada amb el carrer del 20 de juny hi ha l'edifici on té el despatx professional Ignasi Bosch i Reigt, edifici que es va fer amb plànols seus i que és propietat de la família. A les cantonades del carrer d'en Miquel Blay hi ha can Plaça, obra conjunta d'Ignasi Bosch i Reigt i el seu Pare, Isidre Bosch i Bataller, i l'edifici de l'antic sindicat vertical, obra de Bosch Reigt. Completen el panorama arquitectònic tan singular d'aquest tros de la Gran Via l'escola Bruguera obra del 1908 de Martí Sureda, i el solar on hi hagué el Garatge Callicó, obra de Rafael Masó, i on aviat s'hi començarà a constituir el nou edifici del Banc d'Espanya, obra de Lluís Clotet i Ignasi Paríció. Al seu costat hi ha la botiga REINE obra de Rafael Masó, d'estil Art Decó.

MIQUEL BLAY TINGUÉ CARRER A GIRONA POCOS MESOS DESPRÉS DE MORIR

Centrant-nos en el carrer d'en

Miquel Blay, l'entrada per la Gran Via és presidida per dos edificis monumentals. La casa Plaça és una obra fora del seu temps, amb un estil més popi de finals del segle passat que de l'any 1935 en què va començar-se. Obra conjunta d'Ignasi Bosch i Reigt i el seu pare, Isidre Bosch i Bataller, va començar-se a fer quan el carrer d'en Miquel Blay encara no tenia nom. Precisament el nom se li va posar quan l'edifici es construïa, com denota la carta que el 31 de gener de 1936 va adreçar la junta de l'Ateneu de Girona a l'Ajuntament demanant el nom de Miquel Blay, que aleshores acabava de morir, per aquest carrer. «El carrer —deia la carta— arriba fins al terraplè del ferrocarril MZA des de l'edifici que actualment edifica el senyor Plaça». L'Ajuntament acollia la proposta i el 7 de febrer de 1936 el carrer era batejat oficialment.

L'EDIFICI DE LA CNS

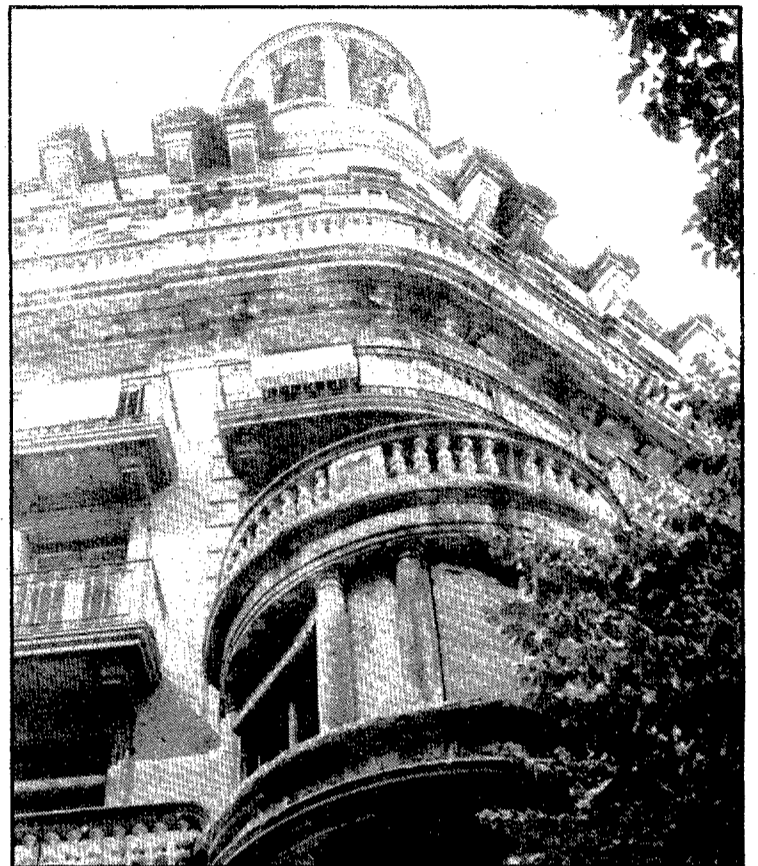
Si can Plaça va aixecar-se just abans de començar la guerra civil, l'edifici que ocupa tot l'altre costat del carrer va construir-se immediatament després de la guerra.

L'arquitecte Ignasi Bosch i Reigt, que s'havia passat tota la guerra amagat en un pis de la plaça del Marquès de Camps, va esdevenir després de la guerra l'arquitecte oficial del sindicat vertical. El delegat Landelino León li va encarregar el projecte d'un nou edifici en un solar que era lliure de la Gran Via, i Bosch Reigt va haver d'inventar un disseny amb volta contínua, donada l'escassetat de ferro que hi havia aquells anys.

Aquesta manca de ferro en la construcció és la que ha ocasió-

nat greus problemes d'estructura que van començar fa deu anys i fan pensar fins i tot en la necessitat d'un enderrocament no gaire llunyà. Sembla que els problemes han vingut principalment de les reformes que s'hi han fet, que han alterat l'estructura original. La peculiar tècnica arquitectònica seguida fa que l'edifici s'aguanti amb pines i que qualsevol modificació en l'estructura afecti greument la solidesa de l'edifici. La modificació més greu ha estat el fer baixar desguassos ran dels pilars on tenien el principal punt de suport sles voltes.

L'edifici va allotjar durant molt anys els serveis de la Central Nacional Sindicalista a Girona: oficines generals, «Hogar del productor», «Oficina de Colocación», emissora «La voz de Girona», «Obra Sindical de Educación y Descanso», «Obra Sindical del Hogar», «Cámara Oficial Sindical Agraria», «Caja Rural», pis del delegat provincial... Amb la desaparició del sindicat vertical i l'assoliment d'un règim democràtic, l'edifici ha passat un període d'interinitat i transformacions. La sala d'actes ha servit per a assemblees de treballadors o d'empresaris, l'emissora sindical s'ha convertit en Radiocadena a Girona, però ha continuat utilitzant aquelles instal·lacions, l'«Oficina de Colocación» ha esdevingut una fantasmagòrica Oficina contra l'atur de la Generalitat, morta abans de néixer, i altres dependències són utilitzades per l'IMAC, ara CMAC —«Centro de Mediación, Arbitraje y Conciliación»— que intervé en les negociacions de convenis, i per l'AS-VAT, associació de pensionistes que no es caracteritza precisament pel seu progressisme i que és la responsable de l'atemptat estètic perpetrat amb el monument a la vellesa de la plaça d'Espanya.

La Casa Plaça, un pastís final de segle en plena època del racionalisme, ocupa una de les cantonades amb la Gran Via (Foto: Rafael Bosch)

Fa pocs mesos, l'edifici fou ocupat per Comissions Obreres, sindicat que, amb el repartiment del patrimoni sindical, confia poder-hi obtenir la propietat en un termini curt de temps.

QUI ERA MIQUEL BLAY

Miquel Blay i Fàbregas, nascut a Olot el 1866 i mort a Madrid el 1936, és un dels més importants escultors modernistes catalans. Les seves obres més conegudes a Barcelona són el grup escultòric situat en un angle de la façana del Palau de la Música i tres de les escultures del monument de la plaça d'Espanya. Té, de tota manera, obres escampa-

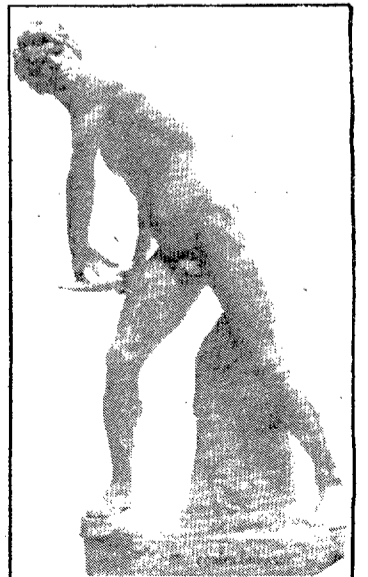
des per diversos punts de l'Estat espanyol i també en alguna ciutat de Sudamèrica, mercat habitual dels escultors catalans. Va donar alguna de les seves obres als museus de Girona, i al museu d'art se'n conserven cinc: dos dibuixos en llapis sobre paper, dues escultures en guix sobre un mateix tema (*Contra l'invasor* i *Girona 1809* són els noms d'aquestes obres), i la més important, un esbós en fang

del que és la millor obra de Miquel Blay, *Els primers freds*, que es conserva al museu d'art de Barcelona.

Miquel Blay va treballar al taller de sants dels Vayreda, a Olot, i va estudiar amb Josep Berga i després a París i Roma. De 1894 a 1906 va viure a París i a partir d'aquesta data, a Madrid.

No seria una mala idea que alguna de les dues còpies en guix que es conserven al museu d'art de Girona fossin foses en bronze i col·locades en alguna plaça pública de la ciutat.

J. Fabre

«Contra l'invasor», una de les còpies en guix d'una obra de Miquel Blay que es conserven al Museu d'Art, i que no seria mala idea fondre en bronze i posar en alguna plaça de la ciutat.

JUZGADO DE PRIMERA INSTANCIA E INSTRUCCION N° 1 DE GERONA

EDICTO

En los autos de procedimiento del artículo 131 de la Ley Hipotecaria n° 13-84, instado ante este Juzgado de 1° Instancia n° Uno de Girona, por D. MATEO FRIGOLE TEIXIDOR contra D. JOSE HUGAS OLIVERAS en virtud de resolución de esta fecha dictada en el mismo, se ha acordado sacar a la venta en pública y primera subasta, por término de veinte días, la finca hipotecada que se transcribirá, y con las condiciones siguientes:

- 1°.— El remate tendrá lugar el día DIECINUEVE DE NOVIEMBRE de 1984, a las DOCE HORAS, en la Sala Audiencia de este Juzgado, sita en la plaza Catedral, n° 2.
- 2°.— Servirá de tipo para la subasta la cantidad de 4.050.000'-pesetas por rebaja del 25% del valor pactado en la escritura de hipoteca.
- 3°.— No se admitirán posturas inferiores a dicha cantidad.
- 4°.— Los licitadores deberán consignar previamente en la Mesa del Juzgado el diez por ciento del referido tipo.
- 5°.— Las cargas y gravámenes anteriores y preferentes, si las hubiere, continuarán subsistentes, entendiéndose que el rematante las acepta y queda subrogado a la responsabilidad de las mismas, sin destinarse a su extinción el precio del remate.
- 6°.— Los autos, y la certificación correspondiente del Registro de la Propiedad estarán de manifiesto en Secretaría y se entenderá que todo licitador acepta como bastante la titulación.

BIENES OBJETO DE SUBASTA

«Finca sita en la c/. Emilio Grahit, n° 33 de Girona, vivienda letra B. en el piso segundo, y que tiene una superficie útil de 102 m2. 50 dm2., y se compone de recibidor, cocina con terraza, lavadero, paso y distribuidor, baño aseo y cuatro dormitorios comedor estar y terraza. Linda al Norte, vuelo de la casa planta baja y patio de luces; Este con finca propiedad de la cámara de Comercio; Sur, con vuelo de la calle Emilio Grahit, y por el Oeste, con patio de luces, vivienda de la misma planta Letra A, caja y rellano de escalera y vivienda letra C. Su cuota de participación es de dos enteros treinta y dos centésimas por ciento.— Inscrita en el Registro de la Propiedad de Girona, al Tomo 1.842, libro 189, folio 55, finca n° 10.770, inscripción 2ª».

Girona, a doce de julio de mil novecientos ochenta y cuatro.

EMPRESA PERIODÍSTICA AMB SEU A LLEIDA, NECESSITA:

REDACTOR

Interessats, truqueu per concertar entrevista al Tel. (973) 24 80 00. Srta. Dolors.

Casal del Perruquer

Carrer de la Força, 18
GIRONA

ANUNCI

D'acord amb el que va acordar-se a l'Assemblea del dia 16 de juliol, s'obre un període de regularització patrimonial del Casal del Perruquer. Fins al proper dia 15 de setembre, tots els socis podran reintegrar l'import de les seves aportacions inicials/en valors actualitzats, sempre que no els interessi entrar a formar part en la Fundació Privada, actualment en tràmit d'aprovació.

Girona, 23 de juliol de 1.984